

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ltd.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes.— Negociació y cobro de efectes de comers.— Emissió de checs.— Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

moment, cal meditar detingudament en aquestes hores solemniales els diversos i delicats problemes que tindran a resoldre les futures Corts; i que un acoblament de forces nacionalistes amb nostre Cambó davant, pot afrontar-los degudament.

Cal també tenir consciència i ansia de quant es necessita a Espanya una nova organització; i per aixó tots els nacionalistes catalans hem de aportar el nostre esforç a la consecució d'un triomf esclatant i gloriós, preludi de nostra victòria definitiva.

El nostre programa—com digué En Cambó—son les conclusions de la memorable Assambla de Parlamentaris, de les que les esquerres no'n serveixen ni un petit recort. Perque aquelles puguin tindre efectivitat, tenim un Govern que constituït baix els principis fonamentals de dita Assambla, ha de vetllar per la emissió lliure del vot, i amb aquesta puresa, es ja ara a tota llum visible l'èxit esplendorós que obtindrem en aquesta lluita, nosaltres, i quants com nosaltres senten arreu d'Espanya ansies de renovació, d'expandiment i de llibertat.

Al crit de guerra de Catalunya contra la tirania caciquil i les rancies oligarques, han respost totes les regions d'Espanya. Per aixó tenim nosaltres un major deure en lluitar.

Aixís doncs, mentres les hosts nacionalistes van infiltrant per tots indrets d'Espanya l'ideal que'ns mou a fer una Espanya gran, nosaltres, desde casa hem de revifar el foc de nostre entusiasme i optimisme, puig aixís i sols aixís, veurem la Catalunya autonoma formant la sardana amb els pobles lliberats.

RUTILO PÉREZ.

Barcelona, 24-1-1918.

COMENTARI

¡RETORNI LA SERENITAT!

La mà de ferro que empresona inexorable l'avenir de tota l'humanitat fent-la retorquir en les seves convulsions titàniques i sacsejant-la en un mar intempestuós de sang... la mà de ferro que nua tots els cors en l'espera enutjadora de l'indecisió i del temor a lo inconexe; aqueixa ansia mortal que'ns aclapara davant la formidable tragedia quina immensitat en-nubola nostres ulls, privant-nos d'investirla amb energia i fins de capir-la en tota sa grandiositat.

Aquesta mà sagnant, que arreu de ses espurnes deixa rastre; rastre d'ignominia que ha transformat les societats humanes en una col·lecció infame de hordes salvatges; en una allau folla de gent banyada en sang i en ominosa i mortífera lluita fratricida.

Aquesta mateixa mà que senyalant inerta cap un abím insondable, hi empeny irresistible, la humanitat tota... aquesta mateixa es la co-autora abominable d'altres tant esfereïdores escenes, i més compassives miseries.

Es la companya maléfica de les llars sense foc i sense pa, en les nits de freds i de tempesta....

Es la que fa caurer als vençuts de la pobresa en un desmantellat llit de dolor on la miseria hi porta més fred, més desgracia... menys amor...

Es la que en les tardes ploroses, sense aucells, sense sol i sense rialles de la Natura, fa sucumbir uns pobres nins, malaltissos, sense abrigall i sense un troç de pa per a resistir a la Parca.

.... Ella es la misteriosa embaixadora que calcant sobre'l desplaent cavall del Fred i co-bejant-se, cinica, amb el mantell immaculat de les traïdores Neus, porta per tots els àmbits del mon la destrucció dels pobles, l'odi dels homes, la sang dels caiguts, la maledicció dels desgraciats.

Quan soni l'hora en quina l'humanitat pugui